

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 102

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 56 [Gn. 52]

[56] C[apitulum] LIIII. Hic^a stat Cunradus conqueritur super Henricum Deo et vobis, meo domino, regi aut duci, aut vobis, domine iudex aut toti universitati civitatis, tam divitibus, quam pauperibus, quod ipse intra municipale venit ad locum talem, ubi ipse Cunradus pace ac quiete perfrui [/] debeat et sibi obsidium fecit in strata regia, pace in eo municipale infregit ac ipsum vulneravit ac destruxit, ac ipsum spoliavit in corpore et in rebus suis, et in eo talem strepitum fecit, quem bene perficere potest, cum in eo pacem violavit et in eo strepitum commisit, cum propria in persona ipsum clamore proclamavit. Si hoc fatetur diligit, si autem negabit, ipse eum vincere intendit per hos, qui suum clamorem audierunt ac suo testimonio. Et sicut ipsum manifesto facto deduxerit ad iudicium, sic in sententia requirit, quomodo ipsum vincere debeat, ut sibi proficuum sit in suo iure.

^a ozdobny inicjał H wysokości dwóch wersów, in rubrum

[hasła: skarga, król, książę, sędzia, miasto, zasadzka, droga królewska, zranienie, pokój, gorący uczynek, sąd, wyrok, prawo]